

Biblická čtení:

Izajáš 50,4-7: Panovník Hospodin dal mi jazyk učedníků, abych uměl zemdleného podpírat slovem. On mě probouzí každého jitra, probouzí mi uši, abych slyšel jako učedníci. Panovník Hospodin mi otevřel uši a já nevzdoruji ani neuhýbám nazpět. Nastavuji záda těm, kteří mě bijí, a své líce těm, kdo rvou mé vousy, neukrývám svou tvář před potupami a poplíváním. Panovník Hospodin je moje pomoc, proto nemohu být potupen, proto tvář svou nastavuji, jako kdyby byla z křemene, a vím, že nebudu zahanben.

List Filipským 2,5-11: Nechť je mezi vámi takové smýšlení jako v Kristu Ježíši: Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži. Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno, aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno – na nebi, na zemi i pod zemí – a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus jest Pán.

Matouš 21,1-11: Když se přiblížili k Jeruzalému a přišli do Betfage na Olivové hoře, poslal Ježíš dva učedníky a řekl jim: „Jděte do vesnice, která je před vámi, a hned naleznete přivázanou oslici a s ní oslátko. Odvažte je a přiveďte ke mně. A kdyby vám někdo něco říkal, odpovězte: ‚Pán je potřebuje.‘ A ten člověk je hned pošle.“ To se stalo, aby se splnilo, co je řečeno ústy proroka: ‚Povězte dceři síónské: Hle, král tvůj přichází k tobě, tichý a sedící na oslici, na oslátku té, která je podrobena jhu.‘ Učedníci šli a učinili, co jim Ježíš přikázal. Přivedli oslici i oslátko, položili na ně pláště a on se na ně posadil. A mohutný zástup prostíral na cestu své pláště, jiní odsekávali ratolesti stromů a stlali je na cestu. Zástupy, které šly před ním i za ním, volaly: „Hosanna Synu Davidovu! Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově! Hosanna na výsostech!“ Když vjel Ježíš do Jeruzaléma, po celém městě nastal rozruch; ptali se: „Kdo to je?“ Zástupy odpovídaly: „To je ten prorok Ježíš z Nazareta v Galileji.“

Svítání záchrany

Přišli jsme dnes v kabátech a bundách, protože je docela nevlídno. V Jeruzalémě si představuji, že bývá spíše teplo, ale lidé měli stejně pláště. Nejspíš se nechránili proti dešti a chladu, ale jistě to nevím. Možná byl plášť jediným pěkným kusem oblečení, který měli. A možná měli jen jediný. Já jediný nemám, ale přesto bych ho na zem nepoložila. Vymysleli jsme jiné tradice, jak přivítat Velikonoce. A přitom se stalo, že nám uniká jejich obsah: co slavíme, co vítáme. Hlavně jde o to se bavit a zabavit. Tak mě napadá, že to je naším současným posláním jako křesťanů: ukazovat, vyprávět o Velké noci a Ježíši a nepodporovat všechny ty lákavé nabídky, které mají jeden základní účel: trávit čas v obchodech a nakupovat a pak vyzdobovat své příbytky. Ve zprávách slyším, že se snížily výdaje domácností a je to považováno za špatnou zprávu. (Příklad: koupit si sadu nádobí s králíčkem, kus po 90 Kč.) Domácnosti snížily spotřebu energií nejvíce v EU a zase vlastně není jasné, jestli je to správně.

Lidé se obracejí k Bohu, když něco nutně ba zoufale potřebují. Dokonce i návštěvnost kostelů stoupala při krizích, jako je válka, povodeň. Ježíš má přijet mezi nás a má se stát tím králem, kterým chceme, aby byl. Tedy: dej nám mír a hned, zaplať naše účty a rychle! Zachraň život mého nemocného dítěte. Zaříd', abych měla dobře placenou práci hned zítra. Zkrátka POMOŽ!

Ježíš zamýšlí a hodlá na tyto všechny modlitby odpovídat. Nečeká, až svůj život dáme do pořádku, abychom se mu mohli podívat přímo do očí. Nečeká, až naše motivy budou průzračně čisté, protože přišel zachraňovat ztracené. Doktora nepotřebují zdraví, ale nemocní. Nicméně odpovídá svým vlastním

způsobem, svou jedinečnou cestou. Lidé chtěli proroka, ale on jim sděluje, že jejich město Jeruzalém je pod bezprostředním Božím soudem. Chtěli Mesiáše, a dostali ho, ale on bude ukřižován na pohanském kříži. Chtěli být vysvobozeni ze zlého útlaku jejich i římských vládních sil, ale on je přišel vysvobodit od zla v jeho plné hloubce a ne od toho vnějšího zla římské okupace a vykořisťování bohatých. Právě proto, že Ježíš říká „ano“ k našim přáním a prosbám v nejhlubším smyslu, musí říci „ne“ nebo „počkejte“ k našim přáním v myšlenkách, která jsme vyslovili.

To je na modlitbě skoro legrační, ale pozoruhodné. Když jednou Ježíše požádáš o pomoc, on to udělá a vyplní mnohem důkladněji a hlouběji, než jsme nejspíš chtěli.

Příběh o Ježíšově slavném a překvapivém vjezdu do Jeruzaléma ukazuje nesoulad mezi naším očekáváním a Boží odpovědí. Špatná zpráva je, že dav bude zklamán. Dobrá zpráva je, že jejich zklamání – ačkoli kruté – je na té vrchní (v té povrchové) rovině. V hloubce je jeho příjezd do Jeruzaléma již svítáním spásy.

Když při bohoslužbě zpíváme „Požehnaný, jenž přichází k nám jménem Páně, Hospodin v něm sám tu zjevuje se nám“ – to mezi nás přijíždí Král na oslici s oslátkem. Král, který není pro davy, ale pro lidi obtížené starostmi, bolestmi a nesnázemi, který nabízí hlubokou lidskou proměnu myšlení a následně života. K ní jsme voláni více než kdy jindy o Velikonocích.